

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 730

din 30 Aprilie 2009

Prin adresa nr. 324/16A/20.02.2009 a Tribunalului Dolj, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr.1/6124/1154/23.02.2009, a fost înaintată contestația domnului Diaconu Constantin, judecător în cadrul Tribunalului Dolj, împotriva Hotărârii nr. 48 din data de 11 februarie 2009 a Secției pentru judecători.

Prin cererile formulate ulterior, înregistrate sub numerele 6124/1154/DRUO/18.03.2009 și 1/7838/1154/20.03.2009, domnul judecător Diaconu Constantin a sintetizat și completat motivele pentru care a solicitat anularea Hotărârii nr. 48 din data de 11 februarie 2009 a Secției pentru judecători.

În motivarea contestației, domnul judecător a susținut că hotărârea menționată a fost pronunțată sub presiunea informațiilor apărute în mass-media, cu încălcarea principiului imparțialității și este fundamentată pe două motive neîntemeiate.

Primul motiv, exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale ce vizează coordonarea activității de unificare a practicii judiciare, este neîntemeiat, deoarece:

- nu este susținut de nota inspecției judiciare;
- atribuția coordonării activității de unificare a practicii judiciare revine președintelui de secție și vicepreședintelui, potrivit art. 13 alin 1 lit. e și art. 26 alin. 1 lit. c din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești;

- funcția de coordonare, ce revine președintelui tribunalului, presupune asigurarea unei comunicări adecvate cu președinții de secție, vicepreședinții și judecătorii instanței pentru unificare practicii judiciare și au fost realizate măsurile privind unificarea practicii judiciare prevăzute de art. 26¹ din Regulamentul de ordine interioară. Contestatorul a învederat că soluțiile pronunțate prin sentințele penale nr. 550/05.12.2007, nr. 143/26.03.2008 și nr. 178/05.05.2008 ale Tribunalului Dolj au fost discutate și analizate, chiar dacă nu a fost întocmit un studiu asupra problemelor de drept identificate, ca urmare a imposibilității prezentării practicii judiciare a instanțelor de control judiciar.

De asemenea, a evidențiat că, în scopul unificării practicii judiciare, a fost elaborată o lucrare privind practica judiciară a Tribunalului Dolj în perioada 2004-2005, s-a desfășurat pregătirea profesională a magistraților și au fost organizate întâlniri profesionale cu judecători de la Curtea de Apel Craiova și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe tema unificării practicii judiciare.

- soluția pronunțată prin sentința penală nr. 178/05.05.2008 nu poate reprezenta o practică neunitară la nivelul secției, constituind o problemă de aplicare a legii, ce ține de independența judecătorilor și exclude noțiunea de ierarhie sau subordonare..

- ponderea atacabilității hotărârilor și indicele de casare la nivelul anului 2008 au avut valori reduse, astfel încât aprecierea privind existența unei practici judiciare neunitare este subiectivă.

Al doilea motiv avut în vedere în hotărârea contestată, constând în lipsa verificării de către președintele tribunalului a îndeplinirii obligațiilor prevăzute de art. 26¹ din Regulamentul de ordine interioară, poate fi înlăturat de împrejurarea că, potrivit Ordinului de serviciu nr. 1/2008, în conformitate cu prevederile art. 12 lit. d și e din același regulament, doamna judecător Carmen Mititelu, în calitate de vicepreședinte, a fost desemnată să verifice, între altele, practica neunitară. A evidențiat că a fost încălcat principiul răspunderii personale, având în vedere atribuțiile vicepreședinților, președintelui secției penale și delegarea unor atribuții.

Domnul judecător Diaconu Constantin a evidențiat că în nota de control s-a reținut că cererile condamnatului Gorbunov Serghei Victor conțin în textul tehnoredactat, în colțul din partea stângă sus, antetul „Tribunalul Dolj – Secția Penală”,

aspect ce creează suspiciunea că ar fi întocmite pe un computer al instanței, însă împrejurarea este justificată de existența unei practici unitare a părților și avocaților de a menționa pe cerere denumirea instanței, în vederea urmăririi dosarelor.

În dovedirea acestui aspect, contestatorul a atașat copii ale cererilor de chemare în judecată formulate de părți și transmise Tribunalului Dolj, spre a fi înregistrate.

În ceea ce privește asigurarea dreptului la apărare, domnul judecător a precizat că reprezentantul inspecției judiciare nu a comunicat obiectivele controlului sau constatările făcute, iar în timpul audierii la sediul Consiliului Superior al Magistraturii a primit în copie nota de control, fără a avea posibilitatea să o consulte și să își pregătească apărarea, fiind încălcat principiul egalității armelor.

Referitor la pronunțarea hotărârii, plecând de la împrejurările care au determinat efectuarea controlului la sediul Tribunalului Dolj, contestatorul a considerat că hotărârea a fost luată anterior ședinței Secției pentru judecători, fiind dată cu antepronunțarea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii în fața camerelor de televiziune, sub presiunea informațiilor apărute în mass-media.

Cât privește controlul de fond efectuat de Inspecția Judiciară la Tribunalul Dolj în luna octombrie 2008, a menționat că nu au fost constatate deficiențe în managementul tribunalului și nu au fost semnalate aspecte de practică neunitară.

Relativ la evaluarea Consiliului Superior al Magistraturii asupra activității sale de conducere, contestatorul a susținut că în anul 2007 a fost numit în Comisia de examinare a judecătorilor la concursul pentru promovarea în funcții de conducere, fiind apreciat la acea dată ca specialist în managementul instanțelor judecătorești.

În dovedirea contestației, domnul Constantin Diaconu a depus o copie a ordinului de serviciu 1/2008, emis de președintele Tribunalului Dolj și Raportul privind controlul de fond, efectuat în octombrie 2008 la Tribunalul Dolj, întocmit de Inspecția Judiciară.

Totodată, domnul judecător Constantin Diaconu a depus la dosar concluzii scrise.

Analizând contestația formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Hotărârea nr.48 din data de 11 februarie 2009, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a decis revocarea din funcția de președinte al

Tribunalului Dolj a domnului judecător Constantin Diaconu, începând cu data de 11.02.2009, în temeiul dispozițiilor art.51 alin.1 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatând faptul că deficiențele reținute în sarcina domnului judecător au avut drept consecință generarea unei practici neunitare a completelor Secției penale din cadrul acestei instanțe.

În considerentele hotărârii, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a reținut, urmare a analizării modalității de soluționare a celor trei cereri de întrerupere a executării pedepsei formulate de condamnatul Gorbunov Serghei Victor (două dintre ele bazate pe același raport de expertiză medico-legală), existența unei practici neunitare la nivelul completelor Secției penale a Tribunalului Dolj și a apreciat că domnul judecător Diaconu Constantin, președintele instanței, și-a exercitat necorespunzător atribuțiile manageriale ce vizează coordonarea activității de unificare a practicii judiciare.

Având în vedere contestația formulată, în raport cu dispozițiile art.12 lit. d și e, art. 26¹ alin. 1 și 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 46 din Lg. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu completările și modificările ulterioare și art. 51 alin. 1 lit. b din Lg. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că hotărârea nr.48 din data de 11 februarie 2009 a Secției pentru judecători este temeinică și legală pentru următoarele considerente:

În cursul anilor 2007-2008, pe rolul Tribunalului Dolj – Secția penală au fost înregistrate trei cereri de întrerupere formulate de condamnatul Gorbunov Serghei, cetățean al Republicii Moldova, deținut în Penitenciarul de Maximă Siguranță Craiova, pentru executarea pedepsei de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 359/P/7.07.2005 a Tribunalului Brașov, definitivă prin Decizia penală nr. 2353/11.04.2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Toate cele trei cereri au fost întemeiate pe dispozițiile art. 455 raportat la art. 453 lit. a) din Codul de procedură penală, condamnatul invocând faptul că suferă de o boală care-l pune în imposibilitatea de a executa pedeapsa.

În vederea soluționării dosarelor, înregistrate sub nr.19472/63/2007, 1256/63/2008 și 1932/63/2008, instanța a dispus efectuarea unor expertize medico-legale pentru a se stabili dacă persoana condamnată prezintă afecțiuni care fac imposibilă executarea pedepsei.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 81/AC7 din 4.12.2007, depus în dosarul nr. 19472/63/2007, s-a concluzionat că „numitul Gorbunov Serghei de 28 ani, prezintă diagnosticul: tulburare de personalitate AO. Cameră interioară mică în periferie, crize de subatacuri de glaucom cu unghi închis, Rectocolită ulcero - hemoragică. Pentru tratamentul oftalmologic (așa cum rezultă din actele medicale) necesită intervenție chirurgicală de urgență. Această intervenție nu poate fi efectuată decât în rețeaua Ministerului Sănătății neputând fi efectuată în rețeaua sanitară a ANP. Opinăm pentru întreruperea executării pedepsei pentru o perioadă de 2-3 luni (pentru intervenție chirurgicală), după care cazul va fi reexaminat”.

Față de concluziile actului medical procurorul de ședință a pus concluzii de admitere a cererii.

Prin sentința penală nr. 550/5.12.2007, instanța a respins cererea de întrerupere a executării pedepsei cu motivarea că, pe de o parte, din concluziile raportului medico-legal nu rezultă că bolile de care suferă condamnatul l-ar pune în imposibilitatea executării pedepsei, iar, pe de altă parte, pentru faptul că nu este îndeplinită cealaltă condiție prevăzută de lege, respectiv ca lăsarea în libertate a condamnatului să nu prezinte pericol concret pentru ordinea publică, avându-se în vedere infracțiunile pentru care a fost condamnat anterior (omor, tâlhărie, nerespectarea regimului armelor), existând riscul comiterii și altor fapte cu grad ridicat de pericol social.

În afara celor două aspecte pe care s-a întemeiat soluția, instanța, în considerentele sentinței, a făcut aprecieri și cu privire la locul unde ar putea fi efectuată intervenția chirurgicală, menționându-se că „ar putea fi efectuată sub pază într-o unitate sanitară a ministerului Sănătății”.

Prin Decizia penală nr. 5 din 18.01.2008, Curtea de Apel Craiova - Secția penală a respins ca nefondat recursul declarat de către condamnatul Gorbunov Serghei, cu motivarea că „din observarea actelor de la dosarul cauzei, se desprinde faptul că respectivul condamnat a săvârșit pe teritoriul țării noastre mai multe infracțiuni de violență, iar prin hotărârea de condamnare s-a dispus și expulzarea acestuia, elemente ce justifică aprecierea instanței făcută în sensul că recurentul prezintă pericol concret pentru ordinea publică, odată lăsat în libertate”.

În urma verificărilor efectuate de Inspekția judiciară, a rezultat că în acest dosar, atât instanța de fond, cât și instanța de recurs, au analizat îndeplinirea ambelor cerințe prevăzute de art.453 alin.1 lit.a) C.p.p. raportat la art.455 din Codul de procedură penală (existența unei boli grave care face imposibilă executarea, dar și existența unui pericol concret pentru ordinea publică), făcând referire la o eventuală soluție de internare sub pază a condamnatului într-o unitate medicală din rețeaua Ministerului Sănătății, fără însă a materializa o astfel de soluție.

În a doua și a treia cerere de întrerupere, formulate de către condamnatul Gorbunov Serghei, pe aceleași temeiuri de fapt și de drept, a fost depus câte un exemplar al aceluiași raport de expertiză, cu nr.9/A1C7/25.02 2008, potrivit căruia afecțiunile de care suferă condamnatul nu pot fi tratate în rețeaua Administrației Naționale a Penitenciarelor, necesitând intervenție chirurgicală de urgență ce nu poate fi efectuată decât în rețeaua Ministerului Sănătății.

Prin Sentința penală nr. 143 din 26.03.2008, Tribunalul Dolj a respins cererea condamnatului Gorbunov Serghei Victor, cu motivarea că, deși așa cum rezultă din raportul de expertiză medico-legală, afecțiunile de care suferă condamnatul nu pot fi tratate în rețeaua Administrației Naționale a Penitenciarelor, necesitând intervenție chirurgicală de urgență ce nu poate fi efectuată decât în rețeaua Ministerului Sănătății, în cauză nu sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru întreruperea executării pedepsei, întrucât lăsarea în libertate a condamnatului prezintă pericol pentru ordinea publică, acesta mai fiind condamnat, printre altele, pentru infracțiuni de omor deosebit de grav și omor calificat, precum și pentru infracțiuni de tâlhărie, la care se adaugă comportamentul necorespunzător în detenție.

Totuși, instanța a dispus, având în vedere concluziile raportului de expertiză potrivit căroră deținutul prezintă o afecțiune ce necesită intervenție chirurgicală de urgență (glaucom) și, ținând seama de dispozițiile art. 4 alin. 1) din Legea nr. 275/2006 și art. 50 din aceeași act normativ privind dreptul deținuților la asistență medicală, internarea condamnatului sub pază într-un spital din rețeaua Ministerului Sănătății, în vederea efectuării acestei intervenții chirurgicale.

În urma admiterii recursurilor declarate de parchet și de condamnatul Gorbunov Serghei, prin Decizia penală nr. 548 din 29.08.2008 a Curții de Apel Craiova - Secția penală, a fost casată în totalitate sentința penală nr. 143 din 26.03.2008 și cauza a fost trimisă spre rejudecare. În motivarea deciziei s-a arătat că: „pe de o parte, expertiza medico-legală nu stabilește dacă boala de care suferă condamnatul face imposibilă executarea în continuare a pedepsei, iar pe de altă parte, este evident că în raport de dispozițiile art. 455 raportat la art. 453 alin. 1) lit. (a) din Codul de procedură penală, măsura de internare sub pază a condamnatului pentru efectuarea intervenției chirurgicale, apare ca lipsită de temei legal. Însă, chiar dacă s-ar justifica o astfel de dispoziție, trebuia instituită în cadrul unei soluții de admitere a cererii, iar nu după respingerea acesteia, cum greșit a procedat instanța”.

În rejudecare, prin sentința penală nr. 449 din 27 octombrie 2008, instanța a respins cererea de întrerupere a executării pedepsei, reținând că aceasta a rămas fără obiect, în condițiile în care deținutul se afla deja în întreruperea executării pedepsei din data de 16.05.2008.

Prin sentința penală nr. 178 din 5.05.2008, pronunțată în cea de-a treia cerere, s-a dispus admiterea întreruperii executării pedepsei pe o durată de trei luni, impunându-i-se, totodată, condamnatului măsurile de supraveghere prevăzute de art. 453¹ din Codul de procedură penală.

Având în vedere această situație de fapt, ce rezultă din verificările efectuate de Inspekția judiciară la nivelul Tribunalului Dolj, cu privire la modul de soluționare a cererilor de întrerupere a executării pedepsei formulate de condamnatul Gorbunov Serghei, Secția pentru judecători a reținut, în mod corect, existența unei practici

neunitare a completelor Secției penale din cadrul acestei instanțe asupra aceluiași probleme de drept.

Tot ca urmare a analizării concluziilor Inspecției Judiciare în raport de situația de fapt, Secția pentru Judecători a constatat, în mod justificat, că activitatea de analiză a practicii de casare la nivelul Secției penale este planificată și se realizează în conformitate cu prevederile legale și regulamentare, în sensul că soluțiile sunt consemnate în registrul practicii de casare, se întocmesc referate lunare, iar, pe baza discuțiilor din cadrul colectivului de judecători, se întocmesc minute care consemnează aceste discuții, însă, în conținutul referatelor în care sunt prezentate diferite probleme de drept din practica de casare, cea menționată mai sus nu se regăsește.

Astfel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu poate reține susținerea contestatorului potrivit căreia exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale ce vizează coordonarea activității de unificare a practicii judiciare nu este susținută de Nota Inspecției Judiciare.

Mai mult, argumentul potrivit căruia atribuția coordonării activității de unificare a practicii judiciare este stabilită în sarcina președintelui de secție și a vicepreședintelui nu exclude răspunderea președintelui instanței.

Este adevărat că, potrivit art. 13 alin. 1 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, vicepreședintele tribunalului exercită atribuții privind „organizarea studiului profesional al judecătorilor, urmărind realizarea acestuia și coordonarea activității de unificare a practicii judiciare”, iar, potrivit art. 26 alin. 1 lit. c din același regulament, președintele secției organizează activitatea administrativ-judiciară a secției, având, printre altele, ca atribuții: „organizarea studiului profesional al judecătorilor secției, urmărind realizarea acesteia și coordonarea activității de unificare a practicii judiciare la nivelul secției”, însă aceste dispoziții legale trebuie apreciate prin coroborare cu dispozițiile art. 12 lit d din Regulament și art. 46 alin. 1 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Conform art.12 lit.d) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, președintele tribunalului: „asigură și verifică, personal sau prin intermediul

vicepreședintelui ori a altor judecători pe care îi desemnează în acest scop, cu aprobarea colegiului de conducere, respectarea obligațiilor legale și a regulamentelor de către judecători și personalul auxiliar de specialitate, la tribunal și la instanțele din circumscripția acestuia”.

Potrivit art.46 alin. 1 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „Președinții și vicepreședinții instanțelor judecătorești iau măsuri pentru organizarea și buna desfășurare a instanțelor pe care le conduc, și după caz, a instanțelor din circumscripția acestora, asigură și verifică respectarea obligațiilor statutare și a regulamentelor de către judecători și personalul auxiliar de specialitate”.

Împrejurarea evidențiată de domnul Diaconu Constantin potrivit căreia, în scopul unificării practicii judiciare a fost elaborată o lucrare privind practica judiciară a Tribunalului Dolj în perioada 2004-2005, s-a desfășurat pregătirea profesională a magistraților și au fost organizate întâlniri profesionale cu judecători de la Curtea de Apel Craiova și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe tema unificării practicii judiciare, fiind desemnați judecători care să participe la aceste întâlniri, a fost avută în vedere de Secția pentru judecători, în considerentele hotărârii nr. 48/11.02.2009 fiind reținută o activitate de analiză a practicii de casare la nivelul Secției Penale a Tribunalului Dolj, în general, conformă cu prevederile legale. Aceste măsuri, cu evidente efecte pozitive în ceea ce privește activitatea de unificare a practicii judiciare la nivelul Tribunalului Dolj, nu pot înlătura corecta apreciere a Secției pentru judecători privind neanalizarea corespunzătoare a soluțiilor contrare pronunțate în cazul condamnatului Gorbunov.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că datele statistice prezentate de către contestator, referitoare la atacabilitatea hotărârilor Tribunalului Dolj nu poate conduce la o concluzie diferită față de cea a Secției pentru judecători, în ceea ce privește practica de casare la nivelul instanței.

Nivelul redus al indicilor de atacabilitate și de casare, privind activitatea pe anul 2008, nu pot conduce la concluzia inexistenței unei practici neunitare în situația unor cereri de întrerupere a executării pedepsei deoarece, pe de o parte neutilizarea de către părți a căilor de atac nu exclude existența unor soluții diferite în cauze similare, iar, pe de

altă parte, indicele de casare este calculat în raport de toate cauzele penale soluționate și nu vizează doar cererile de întrerupere.

Existența Ordinului de serviciu nr. 1/2008, prin care, în conformitate cu prevederile art. 12 lit. d și e din același regulament, doamna judecător Carmen Mititelu, în calitate de vicepreședinte, a fost desemnată să verifice, între altele, practica neunitară, nu are relevanță în reținerea de către Secția pentru judecatori a încălcării art. 12 lit. d și e din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești de către domnul Diaconu Constantin. În lumina art. 46 din Lg. 304/2004, reținerea lipsei verificării îndeplinirii obligațiilor prevăzute de art. 26¹ din Regulament de către domnul judecător, prin hotărârea Secției pentru Judecatori nr. 48/11.02.2009, este conformă cu dispozițiile legale și nu încalcă principiul răspunderii personale. Din contră, o apreciere diferită ar conduce la încălcarea acestui principiu, deoarece atribuțiile vicepreședinților și ale președintelui secției penale, precum și delegarea unor atribuții nu pot fi analizate separat de atribuțiile președintelui instanței.

Delegarea anumitor atribuții altei persoane, metodă modernă de management prevăzută de Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, nu dispensează pe contestator de obligațiile de a verifica modalitatea în care acestea sunt exercitate și de a dispune măsuri corespunzătoare, în cazul încălcării dispozițiilor legale.

Referitor la reținerea privind existența unei practici neunitare, în urma analizării conținutului soluțiilor pronunțate în judecarea celor trei cereri ale condamnatului, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată faptul că, în timp ce sentințele penale nr. 550/05.12.2007 și nr. 143/26.03.2008 rețin că nu sunt întrunite toate cerințele prevăzute de lege pentru întreruperea executării pedepsei (făcând referire la neîndeplinirea celei de-a doua cerințe legale referitoare la pericolul social), cu totul diferit, sentința penală nr. 178/05.05.2008 reține că „în cauză sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 453 pct.1 lit.a/1 rap. la art. 455 din Codul de procedură penală”, diferență de apreciere ce a apărut în condițiile în care sentința penală nr. 143 din 26.03.2008 și sentința penală nr. 178 din 05.05.2008 se întemeiau pe același raport de expertiză (raportul de expertiză nr. nr.9/A1C7/25.02.2008) și pe date identice privind conduita condamnatului.

Pe de altă parte, din motivarea sentinței penale nr. 178/5.05.2008 nu rezultă în mod explicit dacă instanța a exclus varianta internării sub pază într-o unitate medicală din rețeaua Ministerului Sănătății sau dacă a considerat că lăsarea în libertate a condamnatului nu prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

În acest context, în mod corect, Secția pentru judecători a apreciat că Sentința penală nr. 143 din 26.03.2008 (chiar în condițiile în care a fost atacată cu recurs și ulterior casată prin Decizia penală nr. 548/29 08 2008 a Curții de Apel Craiova - Secția penală) putea constitui obiectul analizei în cadrul colectivului de judecători, ca problemă de drept, întrucât institua o altă practică la nivelul instanței, decât cea consacrată prin Sentința penală nr. 550/5.12.2007 (definitivă prin decizia penală nr. 5 din 18.01.2008 a Curții de Apel Craiova- Secția penală), în sensul că făcea aplicarea prin analogie a dispozițiilor art.139¹ din Codul de procedură penală (internarea sub pază în rețeaua civilă) și în plus aducea în discuție, implicit, caracterul executoriu al acestei măsuri.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține constatarea Secției pentru judecători, privind analizarea soluției dispuse prin Decizia penală nr. 548 din 29.08.2008 a Curții de Apel Craiova - Secția penală, ca practică de casare, în ședința din 4 septembrie 2008, ocazie cu care, deși au fost prezentate motivele pentru care a fost casată sentința penală nr.143 din 26.03.2008, s-a omis faptul că la nivelul secției au mai existat alte două soluții cu rezolvări diferite pentru o situație similară dedusă judecății.

Obligația de coordonare a activității de unificare a practicii judiciare este, așa cum a susținut contestatorul o obligație de diligență, iar nu una de rezultat, însă Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că aceasta obligație nu a fost îndeplinită, omițându-se analizarea soluțiilor diferite pronunțate în cererile de întrerupere mai-sus prezentate. Nu a fost reținută existența unei practici neunitare, în ciuda îndeplinirii obligațiilor legale, ci urmare a nerespectării acestora.

În ceea ce privește asigurarea dreptului la apărare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că susținerile domnului judecător, în sensul că nu i s-au comunicat obiectivele controlului sau constatările făcute, iar copia notei de control a primit-o doar în timpul audierii la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, fără a avea posibilitatea să

o consulte și să își pregătească apărarea, fiind încălcat principiul egalității armelor, nu pot fi primite.

Notorietatea cazului condamnatului Gorbunov Serghei Victor presupune, în opinia Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, analizarea situațiilor de fapt și de drept, aferente celor trei cereri de întrerupere, de către președintele Tribunalului Dolj. Cunoașterea acestor aspecte de către domnul președinte conduce la concluzia că analizarea notei de control în timpul audierii la sediul Consiliului Superior al Magistraturii și formularea unor apărări pertinente era posibilă, astfel că nu a fost încălcat nici dreptul la apărare al contestatorului și nici principiul egalității armelor.

Potrivit Art. 21¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii:

„(1) Revocarea din funcția de conducere a judecătorilor și procurorilor pentru motivul prevăzut la art. 51 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face în baza verificărilor efectuate de Inspecția judiciară.

(2) În urma verificărilor efectuate la instanță sau parchet, Inspecția judiciară întocmește un raport pe care îl prezintă secției corespunzătoare.

(3) După primirea raportului, președintele secției corespunzătoare fixează un termen pentru dezbateră acestuia, dispunând citarea judecătorului sau, după caz, a procurorului cu funcție de conducere și comunicarea raportului, în vederea luării la cunoștință și, eventual, pentru a formula obiecții.

(4) Judecătorul sau procurorul prezent la ședința secției are dreptul să solicite administrarea de probe în apărare.

(5) La termenul fixat, secția corespunzătoare dezbată raportul și eventualele obiecții formulate de judecătorul sau procurorul cu funcție de conducere. (...)”

Textul menționat prevede comunicarea raportului judecătorului cu funcție de conducere, fără a fixa un termen în care această obligație trebuie îndeplinită. Raportul întocmit de Inspecția Judiciară a fost comunicat contestatorului, acestuia oferindu-i-se posibilitatea de a formula obiecțiuni și de a propune probe în apărare. Domnul judecător Constantin Diaconu nu a solicitat niciun termen pentru a-și pregăti apărarea, motiv

pentru care Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu poate reține încălcarea dreptului său la apărare. În situația în care domnul judecător ar fi apreciat că nu are timpul necesar pentru studierea materialului prezentat, formularea obiecțiunilor și propunerea probelor în apărare, putea solicita acordarea unui termen în acest scop

Referitor la argumentul privind antepunerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii în fața camerelor de televiziune sub presiunea informațiilor apărute în mass-media, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că acesta este neîntemeiat, deoarece, pe de o parte o prezentarea pe scurt a situației de fapt a cererilor de întrerupere adresate de condamnatul Gorbunov Serghei Victor Tribunalului Dolj nu poate sugera o posibilă soluție a Secției pentru judecatori cu ocazia analizării activității instanței, iar, pe de altă parte, președintele Consiliului nu este singurul membru al Secției, votul său fiind doar unul dintre cele nouă voturi exprimate cu ocazia revocării contestatorului.

Împrejurările că în luna octombrie 2008 controlul de fond efectuat de Inspecția Judiciară nu a constatat deficiențe în managementul tribunalului și nu au fost semnalate aspecte de practică neunitară și că domnul judecător Constantin Diaconu a fost apreciat în anul 2007 ca specialist în managementul instanțelor judecătorești nu pot conduce la anularea Hotărârii nr 48 din 11 februarie 2009, deoarece situația de fapt care a condus la revocarea domnului președinte al Tribunalului Dolj a intervenit în cursul anului 2008, iar nu a anului 2007 și este posibil ca dosarele analizate cu această ocazie să nu fi fost avute în vedere la controlul din octombrie 2008. Cu ocazia unui control de fond efectuat la o instanță se analizează în mod aleatoriu anumite cauze, fiind practic imposibilă cercetarea tuturor cauzelor aflate pe rolul unei instanțe.

Referirile contestatorului la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, în conformitate cu care sănătatea deținuților, chiar a celor condamnați la pedepse privative de libertate în quantum ridicat, trebuie să primeze în fața pericolului social pentru ordine publică, sunt în legătură cu soluționarea în fond a cererilor condamnatului Gorbunov, aspect asupra căruia Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu are atribuția de a se pronunța. Analizarea soluțiilor pronunțate într-un litigiu revine instanțelor de control

judiciare în cadrul căilor ordinare și extraordinare de atac, astfel că argumentele expuse nu vor fi avute în vedere.

Pentru considerentele expuse, apreciind că în mod corect Secția pentru judecători a reținut deficiențe în sarcina domnului judecător Diaconu Constantin, președinte al Tribunalului Dolj, ce au avut drept consecință generarea unei practici neunitare a completelor Secției penale din cadrul acestei instanțe și incidența dispozițiilor art.51 alin.1 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii urmează să respingă contestația formulată de domnul judecător Constantin Diaconu împotriva Hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respinge contestația formulată împotriva Hotărârii Secției pentru judecători nr.48 din data de 11 februarie 2009, formulată de domnul Constantin Diaconu, judecător la Tribunalului Dolj.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare și Inspecției Judiciare în vederea punerii în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 30 Aprilie 2009

Președinte,

Judecător Viorel Virgil ANDREIEȘ

